

STRANDLEEUW... EEN EZEL APART ?

De keuze van het embleem voor onze vereniging is een spontane inval geweest, die nochtans een blijvend vraagteken heeft nedegekreken.

Wie waren - en zijn nog - de strandLEEUWEN ? Wordt er alleen bedoeld de koppige naar sterke grijze vierpotige langoor die destijds op het strand werd ingezet voor allerlei karweitjes of waren het de doorwaaide strandwerkers die in 1928 reeds een carnavalmatch speelden tegen onze supportersclub? ... Of allebei ?

Laat dit een mysterie woen, want het was zeker geen kopzorg voor onze pioniers die zich vijftig jaar geleden verenigd hebben in café Sportwereld, de bakermat van de Hoistse aanhangers van wielrennen, karabijnschieten, en noem maar op, maar vooral de pleisterplaats van de voetbalfans.

De periode 1925-1976, met een "intermezzo" van 4 jaar oorlog, zou een lang verhaal kunnen vormen, zelfs ins chuijkens.

Ondanks alle wijzigingen die het verenigingsleven in de loop der jaren heeft ondergaan, heeft onze vereniging zich trouw gehouden aan haar hoofddoel, nl. steun verlenen aan F.C. Hoist.

Natuurlijk ging het heel anders in zijn werk in de twintiger en dertiger jaren. Om destijds een vergadering te beleggen moest geen rekening gehouden worden met de T.V.-programma's, de europacup... en moesten Jef, Louis of Pol niet gevraagd worden wanneer ze terug waren van de Costa Brava of het Gardaneer.

Voor 1,25 fr werd go binnen gelaten op 't bal van de Strandleeuwen en voor 90 centienen mocht de 'pardessus' aan de kapstok.

Om een match te zien op de weide van Goernachtigh werd 2 fr betaald en gekwetste spelers kregen van ons een vergoeding van 7,50 per dag.

Reeds op 31.1.26 werd een autobus ingelogd voor de match te Kortrijk en op 17.2.26 waren er 5 auto's en muzikanten ter beschikking van de 'spionkop' voor de fansuze wedstrijd te Poperinge.

In die tijd was het vaandel de trots van de vereniging, dormato dat in 1928 de vaandeldrager ontslagen werd wegens gebrek aan oorbied voor de vlag.

"Samen uit, samen thuis". Met de slechte jaren van F.C. Hoist gingen ook de Strandleeuwen efkens achter de maan en bleven inaktief gedurende de bezetting. Na de bevrijding word de strandleeuw-ezel nieuw leven ingeblazen.

Onder het voorzitterschap van Laurent Matthys gingen de activiteiten crescendo. Vooral het uitgeven van het supportersblad 'Groen en Wit'

(1953) met tombola ten voordole van de jeugd ploegen, was een nieuwe spoorslag om tot een ruim werkingsprogramma te komen. Alle akties waren geen blijvertjes, naar wat wel bestendig word naast het supportersblad, is o.n.

- steun aan het fanionelftal

- het jaarlijks Sint-Niklaasfeest voor knapen en minnenen

- medewerking aan de carnavalmatch

- aankoop en bedienen van geluidsinstallatie op het sportstadion

- verloten van jaarabonnementen voor alle thuiswedstrijden F.C. Hoist

- drukken en verspreiden van affiches met speelkalendor

En natuurlijk is de 'Strandleeuwenpoort' een geschenk van onze vereniging.

Ruinte ontbreekt om meerdere herinneringen op te dissen over de na-oorlogse jaren, toen de gewestelijke voetbalclubs nog veel volk lokten.

De dag van vandaag beleven de traditionele verenigingen wel moeilijker tijden, naar we doen als de boer, wij ploegen voort.